

Megjegyzés:
 A melléknévnek a ragozás során változatlan szógyököket úgy kapjuk meg, hogy a kétvégű-
 eknél a nominativus -is végét vágjuk le: *terribilis* 2: *terribil-* fog szerepelni minden ragos alak-
 ban a rag előtt; az egyvégűeknél pedig a zárójelben álló genitivus -is ragját vesszük le: *felix*
 (felicis): *felix-* lesz a raggal ellátandó gyök.

Az is, ea, id névmás

A latin névmások közül számosan a ragozása az I. és a II. declinatívot követi; et-
 től szinte mindig eltér azonban a sing. genitivus és dativus esetragja.
 A sing. genitivus -*ius*, a sing. dativus -*i* esetragot kap. Ezt nevezzük **névmási ge-
 nitivusnak és névmási dativusnak.**

Az *is, ea, id* névmás eredeti funkciója **determinatív névmás** (azaz a szövegben
 már megnevezett dolgokra vagy személyekre utal). Gyakran a **személyes névmás**
 eredetileg hiányzó harmadik személyt pótolja, jelentése ilyenkor: ő vagy (többes
 számban) ők.

Az *is, ea, id* névmás ragozása:

Singularis		Pluralis			
	masc.	fem.	neutr.		
Nom.	is	ea	id	ei ~ ei	ea
Acc.	eum	eam	id	eos	ea
Gen.	eius	eius	eius	eorum	earum
Dat.	ei	ei	ei	eis ~ iis	eis ~ iis
Abl.	eō	eā	eō	eīs ~ iīs	eīs ~ iīs
Nom.	ii ~ ei	eae	ea	ei ~ ei	ea
Acc.	eos	eas	ea	eos	ea
Gen.	eorum	earum	eorum	eorum	earum
Dat.	eis ~ iis	eis ~ iis	eis ~ iis	eis ~ iis	eis ~ iis
Abl.	eīs ~ iīs	eīs ~ iīs	eīs ~ iīs	eīs ~ iīs	eīs ~ iīs

Megjegyzés:
 néhány helyen egy esetben két alak szerepel, de jelentéskülönbség közöttük nincs.

Attributum praedictivum, appositio praedictiva

A latin mondatban szereplő jelző (*attributum*) és értelmező (*appositio*) számos
 esetben a **jelzett-értelmezett szónak** nem állandó tulajdonságát, funkcióját, hanem
 alkalmi állapotát, az adott mondat cselekvéséhez kötődő, az állítmány szempontjá-
 ból fontos jellegét **jelöli meg**. Magyarra fordítva mód-, idő- vagy állapotjelző lesz.
 Az ilyen határozóval fordítandó jelzöt nevezzük állítmányi jelzőnek, latinul *tribu-*
*tum praedictivum*nak, az értelmezőt pedig állítmányi értelmezőnek, latinul: *apposi-*
*tio praedictiva*nak. Az attributum praedictivum tehát szófaját tekintve mindig mel-
 léknév vagy melléknévhez közel álló szófaj (pl. sorzámmév), az appositio praedicti-
 va viszont főnév. Azt, hogy egy jelző vagy értelmező a mondaton belül állítmányi jel-
 ző vagy értelmező-e, csak a szövegösszefüggés alapján dönthetjük el.